

Феод. Азь въ недѣля, или въ другій нѣкой праздникъ, отивать рано въ церква та, и послѣ Священна та служба, ся врацамъ у дома, и играя до вечеръ, или отивамъ на бара та.

Мар. Азь брате, ты хвалиши защо утивашъ рано въ церква, обаче да играешъ отъ сутринь та до вечеръ та, или да утивашъ на бара та, това е срамота и лудость.

Мих. Така е брате, и азь отъ сега натакъ ще послѣдувамъ както е добръ.

Хр. Азь не правя друго нищо, въ праздничны те дни, освѣнь като излѣзя отъ церква расхождамъ ся малко, или играя малко, послѣ преговарямъ си урока за да го имамъ готовъ за да не ся засрамя отъ соученицы те ми, и учителя ми, и кой то така прави обычамъ го.

Разговоръ 12-ый.

Учитель и Ученицы.

Учи. Любезнѣй мои ученицы много яути ви совѣтувамъ, и ви совѣтувамъ катадневно да доходите въ училище то, защо прочее мили мои прѣатели не слушате совѣты те ми.

Учен. Имате право, словеснѣйшій учителю! да ни обличите, и да ни накажете жестоко: защо златни ваши совѣты, вынаги званчатъ въ уши те ни, обаче какво дя правимы, отцы те наши, отъ пуето то невѣжество, одного отъ насъ остави ба-